

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118207612
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Sedláčková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1118207612.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Sedláčkovej a členiek senátu JUDr. Moniky Školníkovej JUDr. Marty Šašinkovej v právnej veci žalobcu: Poistná udalosť s. r. o., so sídlom Sabinovská 11, 821 03 Bratislava, IČO: 45 474 231, právne zast. Advokátska kancelária MHS Legal, s. r. o., Galvaniho 7/D, 821 04 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 866 687, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zast. JUDr. Felix Neupauer, advokát, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto o zaplatenie 13.984,42 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného a žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 29Cb/107/2018-299 zo dňa 20.5.2019, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 29Cb/107/2018-299 zo dňa 20.5.2019, **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 13.984,42 eur, vo zvyšku žalobu zamietol a priznal žalobcovi proti žalovanému nárok náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 26.4.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 13.984,42 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody dôvodiac, že v dôsledku dopravnej nehody dňa 21.10.2017 došlo k poškodeniu motorového vozidla pána N. Š. značky VW Tiguan, ečv: X.. Žalobca prevzal na základe zmlúv o postúpení pohľadávky, pohľadávky poškodeného voči žalovanému, ktorá spočíva v neuhradení náhrady škody za náhradné vozidlo a náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla vrátane výmeny poškodeného evidenčného čísla vozidla. Poškodený bol v dôsledku poistnej udalosti č. 9564976595, ku ktorej prišlo dňa 21.10.2017, ktorá mu vznikla na jeho osobnom motorovom vozidle, nútený požičať si náhradné motorové vozidlo po nevyhnutnú dobu. Poškodený používal náhradné motorové vozidlo po obdobie 54 dní, pričom mu bola vystavená faktúra v celkovej výške 6.210,- eur. Žalovaný uhradil poškodenému požičovnú len v rozsahu 513,74 eur. Neuhradené požičovné predstavovalo 5.296,26 eur. Žalovaný cenu požičovného na deň znížil o sumu 46,- eur, krátil dobu zapožičania a celkové plnenie znížil o 50% z dôvodu údajnej spoluviny poškodeného. Poškodený sa so žalobcom zmluvne dohodol na prenájme náhradného motorového vozidla, ktorý trval celkovo 54 dní (od 23.10.2017, do 15.12.2017), s tým, že cena prenájmu bola dojednaná so žalobcom zmluvne vo výške 115,- eur za 1 deň. Žalovaný pri výpočte výšky plnenia za požičovanie náhradného vozidla vychádzal zo sumy nižšej - 69 eur. Ceny rôznych autopožičovní je možné podľa žalobcu považovať len

za orientačné, nakoľko za sumy uvedené v cenníkoch by boli vozidlá vo väčšine prípadov zapožičané len v prípade, že by bolo nájomné zaplatené vopred. Výška náhrady škody stanovuje s ohľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Za obvyklú cenu nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšej autopožičovne rovnako ako ani cenu najdrahšej autopožičovne. Krátenie nároku žalobcu na náhradu ceny nájmu za celé obdobie prenájmu považuje žalobca za neprípustné, keďže predmetom povinne zmluvného poistenia je náhrada skutočnej škody. Poškodený dal svoje motorové vozidlo do autoservisu IMPA dňa 23.10.2017. Autoservis nedostal do 15.11.2017 stanovisko poisťovne, a preto nezačal s opravou poškodeného vozidla, v dôsledku čoho poškodený vozidlo presunul do Autoservisu DRUTECHNA dňa 15.11.2017. Poškodený si z dôvodu nekonania poisťovne zabezpečil predbežné vyjadrenie od znalca k predpokladanej všeobecnej hodnote vozidla, podľa ktorého malo ísť o ekonomickú opravu, preto začal autoservis DRUTECHNA vykonávať opravu. Tento predpoklad potvrdil aj znalecký posudok dňa 4.12.2017. Oprava vozidla bola ukončená dňa 15.12.2017, pričom v tento deň bola vystavená faktúra za opravu vo výške 11.166,66 eur a náhradné vozidlo bolo vrátené.

3. K nezákonnému kráteniu plnenia z dôvodu spoluviny žalobca uviedol, že o škodovej udalosti bol riadne spísaný záznam o nehode, z ktorého vyplýva, že vinníkom nehody bol pán G. Z.. K dopravnej nehode bola privolaná aj polícia, ktorá na mieste udelila za porušenia dopravných predpisov pokutu pánovi Z. ako vinníkovi nehody. Na rozdiel od žalovaného, ktorý likvidoval škodovú udalosť ako totálnu škodu, zo Znaleckého posudku č. 55/2017 vyplýva, že všeobecná hodnota poškodeného motorového vozidla VW Tiguan ku dňu 21.10.2017 predstavovala sumu 14.085,- eur. Pri skutočných nákladoch na opravu vozidla vo výške 11.166,67 eur nejde o neekonomickú opravu. Zároveň znaleckým posudkom č. 1/2018 bola stanovená výška skutočnej škody na vozidla VW Tiguan vo výške 11.167,- eur. Žalovaný uhradil sumu 2.977,50 eur, preto si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 8.189,16 eur, ďalej nákladov vo výške 99,- eur na výmenu EČV, ku ktorej došlo v dôsledku opísanej škodovej udalosti. Žalobca si uplatnil ako príslušenstvo istiny náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 209,83 eur vynaložené na vyhotovenie znaleckých posudkov. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.696,26 eur od 27.1.2018 do zaplatenia a zo sumy 8.189,16 eur od 7.1.2018 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po dni, keď mal žalovaný v zmysle ustanovenia § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poskytnúť žalobcovi poistné plnenie.

4. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, nárok žalobcu považoval za nepreukázaný, neoprávnený a nedôvodný. Žalovaný namietal, že žalobca nemá ako predmet svojho podnikania v obchodnom registri zapísané činnosti ako faktoring, forfaiting či nadobúdanie pohľadávok, ani obdobnú činnosť súvisiacu s nadobúdaním a správou pohľadávok. K nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla žalovaný namietal, že nárok nevyplýva ani zo zákona o povinnom zmluvnom poistení ani z Občianskeho zákonníka. Žalobca nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. Žalovaný poukázal na oznámenie o poistnom plnení zo dňa 12.1.2018, z ktorého vyplýva, že po ukončení šetrenia poistnej udalosti bola vec vybavená tak, že za požičanie náhradného vozidla bola priznaná doba 16 dní - t.j. doba nájmu od 23.10.2017 do 8.11.2017, a to z dôvodu, že ku dňu 7.11.2017 bol poškodený oboznámený s tým, že poistná udalosť bola zlikvidovaná ako totálna škoda. Zároveň žalovaný nepriznal poškodenému náhradu za prirážku 46,- eur / deň, čo predstavovalo sumu 2.484,- eur. Ďalej bolo plnenie znížené o opotrebovanie spočívajúce v rozdieloch technických hodnôt pred a po pripočítaní najazdených kilometrov, čo predstavovalo sumu 66,63 eur, ako aj paušálne zníženie 0,01 eura za 1 km - celkovo 9,89 eur. Z tohto dôvodu bolo poškodenému poskytnuté poistné plnenie vo výške 513,74 eur. Žalovaný posúdil škodu spôsobenú na vozidle poškodeného ako totálnu škodu - neekonomickú opravu. Pre výpočet poistného plnenia bola ku dňu vzniku škody na vozidle vypočítaná všeobecná hodnota vozidla v sume 14.085,- eur s DPH (táto suma vyplýva aj zo Znaleckého posudku 55/2017 znalca N.. W., zo dňa 12.1.2018, predloženého žalobcom). Žalovaný poukazoval na kalkuláciu nákladov na opravu, z ktorej vyplýva, že výška nákladov na opravu vozidla poškodeného by predstavovala sumu 16.607,74 eura s DPH. Pri výpočte sa vychádzalo z kalkulácie podľa programu AUDATEX a žalovaný priznal poškodenému sumu 2.977,50 eur, pričom pri výpočte vychádzal zo všeobecnej hodnoty vozidla v sume 14.085,- eur, po odpočítaní hodnoty použiteľných zvyškov vozidla v sume 8.130,- eur, pričom bola zohľadnená spoluvina poškodeného, v dôsledku čoho sa celková suma poistného plnenia znížila o 50%.

5. Z vyjadrenia žalobcu k podaniu žalovaného vyplýva, že žalobca si uplatňuje v konaní nárok vyplývajúci z povinne zmluvného poistenia vinníka dopravnej nehody, a preto jeho nárok vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za

škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Judikatúra súdov Slovenskej republiky jednoznačne ustálila, že nároky poškodeného spočívajúce v náhrade škody predstavujúcej náklady na zapožičanie náhradného motorového vozidla vyplývajú z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. K otázke nutnosti a účelnosti požičanie náhradného vozidla žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Bratislava sp.zn. 8Co/879/2014 a sp.zn. 4Cob/178/2017. K otázke totálnej škody uviedol žalobca, že účelom náhrady škody je reparácia majetkových strát poškodeného a nie obohatenie sa poškodeného na úkor vinníka nehody, či poisťovne vinníka na úkor poškodeného, tak výška skutočnej škody pri oprave vozidla je výška skutočne a účelne vynaložených nákladov na opravu neprevyšujúcich VŠH vozidla. Samotným znaleckým posudkom bolo preukázané, že v predmetnom prípade nešlo o totálnu škodu, keďže náklady na opravu vozidla nepresiahli jeho všeobecnú hodnotu. Program AUDATEX nie je možné považovať za relevantný dôkaz, keďže nejde o dôkaz s váhou znaleckého posudku, ale len program používaný žalovaným. Spoluvina poškodeného je len účelovým tvrdením žalovaného, keďže listinné dôkazy predložené žalobcom preukazujú, že vinníkom nehody bol poistenec žalovaného.

6. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že jedinou príčinou dopravnej kolízie bol spôsob jazdy vodiča motorového vozidla zn. Škoda Felícia, a teda pokiaľ ide o posúdenie miery účasti na strete vozidiel, nemá vodič motorového vozidla zn. VW Tiguan (poškodený) ako jeho prevádzateľ na strete vozidiel žiadnu účasť. Pokiaľ ide o nárok poškodeného na náhradu škody, ktorej veriteľom pohľadávky sa stal žalobca, škodu spočívajúcu v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na zapožičanie alebo prenájom motorového vozidla v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré nemohol v dôsledku poškodenia užívať, je potrebné podľa konštantnej judikatúry považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Škodu predstavuje nájomné zaplatené za prenájom náhradného vozidla porovnateľného s tým, ktoré bolo poškodené, ak prevyšuje výdavky, ktoré by poškodený vynaložil v súvislosti s prevádzkou vlastného (poškodeného) motorového vozidla.

7. Vo vzťahu k nutnosti užívania náhradného motorového vozidla súd prvej inštancie uviedol, že poškodený bol v čase vzniku škodovej udalosti podnikateľom a v rámci svojej podnikateľskej činnosti opravoval obrábacie stroje alebo strojné zariadenia, pričom k výkonu svojho podnikania potreboval motorové vozidlo jednak preto, že za realizáciou svojich zákaziek sa presúval v rámci Bratislavy a okolia a súčasne za účelom realizácie svojej podnikateľskej činnosti potreboval pracovné nástroje a zariadenia, ktorými realizoval opravy a tiež náhradné diely ku servisovaným strojom a zariadeniam. Súd bol toho názoru, že v prípade poškodeného išlo o nutný prenájom náhradného motorového vozidla po obdobie, v ktorom sa realizovala oprava poškodení jeho motorového vozidla.

8. Súd prvej inštancie ďalej dospel k záveru, že žalovaný vychádzal z nesprávnej premisy neekonomickosti opravy poškodenia motorového vozidla zn. VW Tiguan. Poškodený si nechal motorové vozidlo opraviť v autoservise Drutechna autodružstvo Bratislava. Autoservis vykonal opravu a cenu náhradných dielov a práce poškodenému vyúčtoval faktúrou č. 1017220657 vo výške 11.166,66 eur vrátane DPH, ktorú poškodený aj v plnej výške uhradil. K faktúre bola pripojená kalkulácia nákladov na opravu č. 9564976595, podľa ktorej rozpočtované náklady na opravu poškodeného motorového vozidla mali predstavovať 11.166,47 eur. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno o tom, že by pri strete prevádzok motorových vozidiel zn. VW Tiguan, ečv: X. a zn. Škoda Felícia, ečv: X. XXXKM prišlo k poškodeniu motorového vozidla zn. VW Tiguan v rozsahu, v ktorom by náklady na opravu poškodeného motorového vozidla prevyšovali jeho všeobecnú hodnotu pred poškodením, teda že by na vozidle zn. VW Tiguan vznikla tzv. totálna škoda. Naopak žalobca preukázal, že zjavne o totálnu škodu na motorovom vozidle zn. VW Tiguan, ečv: X. nešlo. Všeobecná hodnota motorového vozidla v rozhodnom čase, teda tesne pred dopravnou nehodou nebola medzi stranami sporná. Preto bola irelevantná kalkulácia predložená žalovaným, podľa ktorej malo ísť o tzv. neekonomickú opravu poškodeného motorového vozidla. Na základe uvedeného potom súd priznal žalobcovi nárok na náhradu nákladov vynaložených na opravu poškodeného motorového vozidla zn. VW Tiguan vo výške zodpovedajúcej autoservisom vyfakturovanej cene prác a materiálu teda vo výške 11.166,66 eur. Žalovaný nahradil poškodenému škodu na motorovom vozidle vo výške 2.977,50 eur, preto si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody vo výške zodpovedajúcej rozdielu t.j. vo výške 8.189,16 eur, ktorý považoval súd v celom rozsahu za dôvodný. Na rovnakom základe považoval konajúci súd za dôvodné aj časové obdobie prenájmu náhradného motorového vozidla od 23.10. do 15.12.2017, teda odo dňa prevzatia poškodeného motorového vozidla do autoservisu až do realizácie jeho opravy dňa 15.12.2017. Žalovaný nesporoval prevzatie poškodeného motorového vozidla do opravy dňa

23.10.2017, ale v súvislosti s ním tvrdenu totálnou škodou na vozidle, považoval za nutne a účelne vynaložené náklady na prenájom len do 8.11.2017 (oznámenie spôsobu likvidácie ako totálnej škody poškodenému). Podľa súdu prvej inštancie rozsah poškodení motorového vozidla zn. VW Tiguan, nepredstavoval vznik tzv. totálnej škody na vozidle a jeho oprava bola ekonomická, preto považoval za nutne vynaložené náklady na prenájom motorového vozidla za celé obdobie 54 dní, teda od momentu odovzdania poškodeného motorového vozidla na opravu do autoservisu až po moment, kedy bola oprava poškodeného motorového vozidla zrealizovaná, t.j. od 23.10. do 15.12.2017.

9. Žalovaný považoval za účelné nájomné vo výške 46,- eur / deň, pričom žalobca náklady na prenájom motorového vozidla vo výške 115,- eur / deň považoval v danom čase za obvyklé náklady. Súd prvej inštancie poukázal na konštantnú judikatúru, z ktorej vyplýva, že táto náhrada však v zásade nesmie presahovať obvyklú cenu nájmu obdobných motorových vozidiel v danom čase a mieste. Preto pri určení skutočnej škody, je potrebné túto stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Z vykonaného dokazovania, a to najmä obsahom potvrdenia k cene nájmu motorového vozidla vydaného ERANOV s.r.o., potvrdenia k cene nájmu autopožičovne P. Z.-Autotrans a potvrdenia k cene nájmu motorového vozidla vydaného T. T. M technix, súd zistil, že denná cena nájmu motorových vozidiel triedy SUV predstavovala v období roku 2017 sumu 119,- eur a 120,- eur. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že žalobcom uplatnený nárok vo výške 5.296,26 eur, ktorý predstavuje rozdiel medzi nákladmi vynaloženými v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla v období servisovania poškodeného motorového vozidla (54 dní) celkom vo výške 6.210,- eur a žalovaným uhradenou čiastkou vo výške 513,74 eur, je dôvodný v celej výške. Nájomné vo výške 115,- eur denne za prenájom motorového vozidla triedy SUV bolo svojou výškou obvyklým nájomným.

10. Nárok žalobcu na zaplatenie nákladov vynaložených v súvislosti s výmenou tabuľky s evidenčným číslom poškodeného motorového vozidla vo výške 99,- eur, považoval súd prvej inštancie za dôvodný. Poškodený požiadal dopravný inšpektorát o výrobu a dodanie duplikátu tabuľky s evidenčným číslom motorového vozidla X. XXXDS a zaplatil správny poplatok vo výške 132,- eur, pričom mu žalovaný uhradil z nákladov súvisiacich s výmenou tabuľky evidenčného čísla vozidla sumu vo výške 33,- eur. Súd dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 99,- eur je dôvodný, pretože náklady na úhradu správneho poplatku boli vynaložené v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, pri ktorej bola poškodená tabuľka s evidenčným číslom motorového vozidla. Ku žalovaným deklarovánu opotrebeniu spočívajúceho v rozdielne technických hodnôt pred a po pripočítaní najazdených km v sume 66,63 eur a paušálnemu zníženiu o 0,01 eura za 1 km 9,89 km súd uviedol, že znižovať náhradu nákladov za prenájom motorového vozidla o amortizáciu za dobu prevádzky vozidla nepovažuje za dôvodné, pretože k amortizácii vozidla prichádza aj vtedy, ak nie je vozidlo prevádzkované a teda je v autoservise. Okrem uvedeného dôvodu však žalovaný v konaní nekonkretizoval akým spôsobom dospel ku výške sumy, ktorá mala zodpovedať poklesu technickej hodnoty poškodeného vozidla (66,63 eur) a k výške sumy 9,89 eur predstavujúcej ušetrené prevádzkové náklady na poškodené motorové vozidlo. Na základe uvedeného súd nárok žalobcu v časti uplatnenej sumy vo výške 66,63 eur a 9,89 eur považoval za dôvodný.

11. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd žalobu zamietol v časti uplatneného príslušenstva spočívajúceho v úroku z omeškania, a to s poukazom na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo/145/2017. Najvyšší súd SR zaujal právny názor, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaná by sa do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá jej bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Na strane druhej peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2011 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2011 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti. Ustanovenie § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poisťnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 uvedeného zákona jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona. Z dikcie tohto ustanovenia (§ 11 ods. 6 písm. a/, b/) je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poisťnej udalosti. V prejednávanej veci je zrejmé,

že žalovaný splnil povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. tým, že oznámením o poistnom plnení z 15.1.2018 a oznámením o poistnom plnení z 27.12.2017 poskytol žalobcovi, resp. poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť poistné plnenie, ktoré si poškodený nárokoval. Správnosť záveru poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietol poskytnúť plnenie je pritom irelevantný, nakoľko v zmysle citovaného uznesenia je poisťovateľ povinný „len“ poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému, čo v prejednávanej príhode žalovaný ako poisťovateľ v lehote troch mesiacov aj splnil. Vzhľadom k vyššie uvedenému dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovaný si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnil, nebol preto povinný uhradiť žalobcovi úroky z omeškania. Do omeškania s plnením náhrady škody sa dostane až vtedy, ak po právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradí v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnej výške proti neúspešnému žalovanému.

12. Proti rozsudku vo výroku I. a III. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ CSP. V odvolaní uviedol, že považuje rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutej časti za nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny. Súd prvej inštancie rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. K samotnému údajnému nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla žalovaný poukázal na skutočnosť, že rozsah poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla upravuje ust. § 4 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. a nárok na náhradu nákladov na prenájom motorového vozidla nevyplýva ani zo zákona o PZP ani z Obč. zák. Žalovaný má ďalej za to, že žalobca relevantným spôsobom nepreukázal, že poškodený bol nútený náhradné vozidlo užívať. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 12.1.2018 vyplýva, že po ukončení udalosti bola vec vybavená tak, že za požičanie náhradného vozidla bola priznaná doba 16 dní - t.j. doba nájmu od 23.10.2017 do 8.11.2017, a to z dôvodu, že ku dňu 7.11.2017 bol poškodený oboznámený s tým, že poistná udalosť bola zlikvidovaná ako totálna škoda. Zároveň žalovaný nepriznal poškodenému náhradu za prirážku 46,- eur / deň, čo predstavovalo sumu 2.484,- eur. Ďalej bolo plnenie znížené o opotrebovanie spočívajúce v rozdielne technických hodnôt pred a po pripočítaní najazdených kilometrov - čo predstavovalo sumu 66,63 eur, ako aj paušálne zníženie 0,01 eur za 1 km - celkovo 9,89 eur. Rovnako bola zohľadnená spoluvina poškodeného, v dôsledku čoho sa celková suma poistného plnenia znížila o 50%. Z uvedeného dôvodu bolo poškodenému poskytnuté plnenie vo výške 513,74 eur. Podľa žalovaného v prípade, že by aj bol nárok žalobcu dôvodný, tak len do výšky 513,74 eur.

13. Ohľadne nároku na úhradu nákladov za opravu poškodeného vozidla žalovaný uviedol, že z oznámenia o totálnej škode zo dňa 20.12.2017 vyplýva, že žalovaný posúdil škodu spôsobenú na vozidle poškodeného ako totálnu škodu - neekonomickú opravu. Pre výpočet poistného plnenia bola ku dňu vzniku škody na vozidle vypočítaná všeobecná hodnota vozidla v sume 14.085,- eur s DPH (táto suma vyplýva aj zo znaleckého posudku N.. W. zo dňa 12.1.2018). Žalovaný dal do pozornosti posudok - kalkuláciu nákladov na opravu, z ktorej vyplýva, že výška nákladov na opravu vozidla poškodeného by predstavovala sumu 16.607,74 eur s DPH, pričom pri výpočte sa vychádzalo z kalkulácie podľa programu AUDATEX. Z odvolania ďalej vyplýva, že podľa Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 27.12.2017, žalovaný priznal poškodenému sumu 2.977,50 eur, pričom pri výpočte vychádzal zo všeobecnej hodnoty vozidla v sume 14.085,- eur, po odpočítaní hodnoty použiteľných zvyškov vozidla v sume 8.130,- eur, pričom bola zohľadnená spoluvina poškodeného, v dôsledku čoho sa celková suma poistného plnenia znížila o 50%. Záverom podotkol, že prvoinštančný súd výrokom III. rozsudku zjavne nesprávne priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom je nepochybné, že žalobca na základe rozsudku úspešný v plnom rozsahu nebol. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie v časti výroku I. a III. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

14. Proti rozsudku vo výroku II. v časti úrokov z omeškania podal v zákonnej lehote odvolanie aj žalobca. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie sa oprel o rozsudok NS SR (sp.zn. 3Cdo/145/2017), avšak nezohľadnil, že tú skutočnosť, že tento rozsudok bol napadnutý ústavnou sťažnosťou podanou dňa 12.2.2019 sp.zn. Rvp 279/2019. Žalobca už pred Okresným súdom Bratislava I argumentoval tým, že poisťovňa nemá len jednu, ale má zároveň dve odlišné a samostatné právne povinnosti ktorými sú: Prvou (primárnou) je právna povinnosť poisťovne, ktorou je plniť dlh, t.j. poskytnúť k uplatneným nárokom poistné plnenie riadne a včas, pre porušenie ktorej je sankcionovaná úrokmi z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Druhou (sekundárnou) je právna povinnosť poisťovne, ktorou

je zlikvidovať udalosť predpísaným spôsobom a včas, t.j. skončiť prešetrovanie udalosti v predpísanej lehote (včas) a následne poskytnúť poškodenému oznámenie o výsledkoch šetrenia (riadne), pričom porušenie tejto povinnosti je sankcionované úrokmi z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení. Na sekundárnu povinnosť poisťovateľa, resp. pri nečinnosti poisťovateľa sa aplikuje špeciálny právny predpis. Žalobca s prihliadnutím na vyššie uvedené namietal, že splnením len jednej z povinností poisťovateľa (skončiť prešetrovanie udalosti riadne a včas), nezaničí druhú povinnosť poisťovateľa (plniť riadne a včas), pretože v takomto prípade by sa poisťovňa uvedením akéhokoľvek dôvodu (aj absurdného či protiprávneho), mohla vyhýbať poskytnutiu poistného plnenia bez akýchkoľvek právnych následkov. Účelom sankcie v podobe úrokov z omeškania pri sekundárnej povinnosti poisťovne nie je to, aby poisťovňa mala možnosť bez sankcie oddialiť výplatu poistného plnenia poslaním písomného oznamu poškodenému. Sankcia podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP je viazaná výlučne na nespĺnenie povinnosti poisťovne z § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) a jej účelom je, aby poisťovňa nezostala nečinná a aby bola prinútená najneskôr do 3 mesiacov poškodenému oznámiť spôsob vybavenia poistnej udalosti. Sankcia v podobe úrokov z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP nekonzumuje sankciu, (úroky z omeškania) podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože zákon lex specialis neobsahuje špeciálnu úpravu pre prípad omeškania s poskytnutím poistného plnenia. Ak bolo teda zámerom zákonodarcu dosiahnuť to, aby pod hrozbou sankcie poisťovňa nezostala pri likvidácii udalosti nečinná, rozhodne nemohlo byť zámerom zákonodarcu to, aby poisťovňa takúto nečinnosť dokázala sanovať tým spôsobom, že absurdným oznamom, ktorý pošle poškodenému, odmietne celé plnenie alebo jeho časť a bude čakať až na patričnú lehotu na plnenie stanovenú súdom.

15. Žalobca v odvolaní poukázal práve na deklaratórnu povahu rozsudku súdu ako aj na tú skutočnosť, že výška plnenia nezávisela na úvahe súdu. Rozhodnutie súdu bez akýchkoľvek pochyb nekreuje stav nový a jeho rozsudok nemá konštitutívne účinky. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp.zn. 25Cdo/895/2008 zo dňa 17.12.2009, ktorý na rozdiel od rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 3Cdo/145/2017 riešil existenciu sankcie za dve právne povinnosti poisťovne. Z uvedeného dôvodu preto žalobca zastáva názor, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je napriek dostatočnej zákonnej úprave v rozpore s princípom právnej istoty, pričom neguje legitímne a zákonné očakávania poškodeného v tom, že mu škoda bude nahradená riadne a včas. V zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. má poškodený právo uplatniť nárok na náhradu škody priamo voči poisťovateľovi a tomuto právu zodpovedá právna povinnosť poisťovateľa plniť preukázané nároky riadne a včas. Poisťovateľ, ktorý ma postavenie dlžníka sa v prípade ak riadne plnenie neposkytne do 15 dní od skončenia šetrenia, dostáva do omeškania sankcionovaného § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka bez ohľadu na to, či zašle alebo nezašle oznámenie o výsledkoch šetrenia. Preto navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia zrušiť a žalobe vyhovieť v plnom rozsahu.

16. Žalobca ani žalovaný sa k odvolaniam nevyjadrili.

17. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák.č. 160/2015 Z.z. CSP prejednal vec podľa § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 15.4.2021. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalovaného ako aj žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalovaného a žalobcu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne a logicky odôvodnil. Odvolací súd má za to, že nie je daný zákonný dôvod na opakovanie alebo doplnenie dokazovania v súlade s § 384 CSP a preto

je viazaný skutkovým stavom veci tak, ako bol zistený súdom prvej inštancie v súlade s § 383 CSP. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie i s jeho odôvodnením a v podrobnostiach na tento poukazuje.

21. Odvolací súd k odôvodneniu vecne správneho napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom odvolateľa dodáva:

22. Predmetom konania je žaloba o zaplatenie 13.984,42 eur s prísl. titulom náhrady škody v dôsledku dopravnej nehody, ktorú spôsobil poistený žalovaného. Náhrada škody spočívala v neuhradení nákladov za náhradné motorové vozidlo a nákladov za opravu poškodeného motorového vozidla vrátane výmeny evidenčného čísla vozidla. Zo strany žalovaného došlo len k čiastočnej úhrade požičovného a to v rozsahu 513,74 eur (ostalo uhradiť 5.296,26 eur) a celkovo znížil poistné plnenie o 50% z dôvodu spoluviny poškodeného. Pri nákladoch za opravu motorového vozidla došlo k úhrade len v rozsahu 2.977,50 eur (ostalo uhradiť 8.189,16 eur). Žalobca si uplatnil aj nárok na zaplatenie nákladov vo výške 99,- eur na výmenu EČV a sumu 209,83 eur ako nákladov na vyhotovenie znaleckých posudkov.

23. Z oznámenia o poistnom plnení žalovaného zo dňa 17.1.2018 odvolací súd zistil, že žalovaný priznal dobu na zapožičanie náhradného motorového vozidla 16 dní, nepriznal prirážku 46,- eur / deň, paušálne znížil 0,01 eur za 1 km o opotrebovanie a krátil 50% z dôvodu spoluviny poškodeného a poistné plnenie vo výške 513,74 eur poukázal v zmysle ust. § 797 ods. 3 Obč. zák. žalobcovi na účet. Z oznámenia o poistnom plnení žalovaného zo dňa 3.1.2018 vyplýva, že žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 22.12.2017 a poistnú udalosť likvidoval ako totálnu škodu a uplatnil 50% spoluvinu poškodeného a poukázal v zmysle ust. § 797 ods. 3 Obč. zák. žalobcovi na účet poistné plnenie vo výške 2.977,50 eur.

24. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poškodeným je ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

25. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

26. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

27. Podľa § 797 ods. 1 až 3 Obč. zák., právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený). Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť). Plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poistiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

28. Podľa § 799 ods. 1 až 3 Obč. zák., poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené. Kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poistiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poistiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti. Ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poistiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť.

29. Odvolací súd považuje za podstatné uviesť, že aj z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a

zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. V prejednávanej veci bolo pred súdom prvej inštancie preukázané, že na strane poškodeného sa jednalo o účelne a nutne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 54 dní (od 23.10.2017 do 15.12.2017), pričom k jeho zapožičaniu došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 21.10.2017, ktorú zaviniel klient žalovaného. Poškodený si náhradné MV požičal iba na dobu trvania opravy poškodeného motorového vozidla, kedy sa jeho poškodené MV nachádzalo v servise a poškodený dĺžku opravy nemohol ovplyvniť. Možnosť využitia náhradného vozidla počas opravy vlastného MV je formou určitej kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného. Náhrada nákladov za požičanie náhradného MV reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti používať vlastné motorové vozidlo. Odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie uvádza, že vykonaným dokazovaním (výsluchom poškodeného N. Š., výpisom zo živnostenského registra poškodeného) bola jednoznačne preukázaná nutnosť užívania náhradného motorového vozidla poškodeným, ktorý v rámci svojej podnikateľskej činnosti náhradné motorové vozidlo potreboval k výkonu podnikania. V plnom rozsahu sa odvolací súd stotožnil aj s odôvodnením rozsudku v časti časového úseku, počas ktorého poškodený užíval náhradné motorové vozidlo ako aj s odôvodnením rozsudku v časti ceny prenájmu vo výške 115,- eur / denne. Predloženými cenníkmi autopožičovní žalobca preukázal, že cena je primeraná a účelne vynaložená. Odvolací súd k výške požičovného poukazuje na to, že za obvyklú cenu nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšej ani najdrahšej autopožičovne. Poškodený nemá právnu povinnosť, na základe ktorej by mal hľadať najlacnejšiu autopožičovňu, alebo podrobne skúmať a porovnávať podmienky iných požičovní automobilov. Odvolací súd má s poukazom na výsledok dokazovania za to, že cena prenájmu v danom prípade vo výške 115,- eur / deň je primeraná.

30. Z oznámenia o poistnom plnení žalovaného zo dňa 3.1.2018 vyplýva, že žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 22.12.2017 a poistnú udalosť likvidoval ako totálnu škodu. Zo znaleckého posudku č. 55/2017 N.. Q. W. vyplýva, že znalkyňa stanovila hodnotu vozidla ku dňu poškodenia (21.10.2017) vo výške 14.085,- eur. Zo znaleckého posudku č. 1/2018 vo veci výpočtu škody motorového vozidla znalkyne N.. Q. W. vyplýva, že znalkyňa stanovila výšku škody na 11.167,- eur s tým, že výška škody = hodnote fakturovanej ceny opravy vo výške 11.167,- eur. Zo znaleckého posudku č. 1/2018 teda vyplýva, že reálne vynaložené náklady na opravu motorového vozidla nepresiahli všeobecnú hodnotu vozidla k dátumu jeho poškodenia. Z uvedeného možno dôvodiť, že na poškodenom motorovom vozidle zjavne nešlo o totálnu škodu, ako uviedol a likvidoval žalovaný. Preto nemohlo ísť ani o neekonomickú opravu. Súd prvej inštancie správne priznal žalobcovi nárok na náhradu nákladov vynaložených na opravu MV vo výške zodpovedajúcej autoservisom fakturovanej cene vo výške 11.166,66 eur.

31. Ku kráteniu poistného plnenia vo výške 50% žalovaný odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že k tomu, aby poisťovateľ mohol poistenému znížiť výšku poskytnutého poistného plnenia, je potrebné, aby porušenie povinnosti poisteného prispelo podstatným spôsobom ku vzniku poistnej udalosti alebo k väčšiemu rozsahu jeho následkov a aby k porušeniu povinností poisteným došlo vedome (§ 799 ods. 3 Obč. zák.). Odvolací súd v názorovej zhode so súdom prvej inštancie uvádza, že v predmetnom konaní nebol splnený a preukázaný žiadny dôvod, ktorý by umožňoval žalovanému jednostranne krátiť poskytnutie poistného plnenia o 50%. V konaní nebola preukázaná spoluvina poškodeného. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že jedinou príčinou dopravnej kolízie bol spôsob jazdy vodiča motorového vozidla zn. Škoda Felícia (poistený žalovaného) a teda pokiaľ ide o posúdenie miery účasti na strete vozidiel, nemá vodič motorového vozidla zn. VW Tiguan (poškodený) ako jeho prevádzateľ na strete vozidiel žiadnu časť. Uvedené vyplýva aj zo záznamu o dopravnej nehode, kde si vodič motorového vozidla zn. Škoda Felícia priznal, že nehodu zaviniel.

32. Žalovaný odvolaním napadol aj výrok III. rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP podľa zásady úspechu v konaní. Odvolací súd konštatuje vecnú správnosť aj tohto výroku napadnutého rozhodnutia. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. CSP zohľadňuje pomer úspechu vo veci z priznanej istiny a nie z príslušenstva pohľadávky, pokiaľ je žalované spolu s istinou a nie samostatne. Žalobca bol v konaní v časti istiny plne úspešný, neúspech predstavovalo len príslušenstvo pohľadávky, t.j. úrok z omeškania. Vzhľadom k tomu, že bol žalobca v časti istiny úspešný v plnom rozsahu, má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100%.

33. Odvolací súd zároveň vyhodnotil odvolacie námietky žalovaného ohľadom nesprávneho, nepreskúmateľného a arbitrárneho rozhodnutia ako nedôvodné. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí a jeho závery nie sú arbitrárne. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, výsledky vykonaného dokazovania, a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR, do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004).

34. Odvolací súd vo vzťahu k odvolaniu žalobcu v časti nepriznania úrokov z omeškania (výrok II. napadnutého rozsudku) uvádza, že sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti príslušenstva s odkazom na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo/145/2017, na ktoré poukazuje. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil skutočnosť, že spomínaný rozsudok bol napadnutý ústavnou sťažnosťou podanou 12.2.2019 pod sp. zn. Rvp 279/2019. Odvolací súd v tejto súvislosti zistil, že uznesením Ústavného súdu II. ÚS 184/2019 zo dňa 3.7.2019 Ústavný súd predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť vo veci namietaného porušenia čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré malo byť porušené postupom Krajského súdu v Nitre, sp.zn. 9Co/138/2018 a ústavnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú. Ústavná sťažnosť sa týkala aplikácie ust. § 11 ods. 6 až 8 zák. o PZP. Ústavný súd vo svojom uznesení uviedol, že sťažovateľ sa mal ochrany svojich práv domáhať v dovolacom konaní podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, čo sa však nestalo a zakladá to neprípustnosť ústavnej sťažnosti (sťažovateľ podľa Ústavného súdu nevyčerpal všetky prostriedky poskytnuté mu právnym poriadkom SR).

35. Odvolací súd dáva do pozornosti žalobcu ako odvolateľa aj ďalšie uznesenie Ústavného súdu I. ÚS 567/2020 zo dňa 8.12.2020, v ktorom Ústavný súd predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a to Rozsudkom Krajského súdu v Nitre, č.k. 5Co/123/2019-225 a ústavnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú. Ústavná sťažnosť sa týkala aplikácie ust. § 11 ods. 6 až 8 zák. o PZP (o povinnom zmluvnom poistení) v nadväznosti na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (úrokov z omeškania pri náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré sťažovateľovi nepriznal Okresný ani Krajský súd). Ústavný súd vo svojom uznesení uviedol, že sťažovateľ nevyčerpal všetky právne prostriedky, poskytnuté mu právnym poriadkom SR. Nepodaním dovolania podľa § 420 ods. f) CSP, resp. § 421 ods. 1 CSP proti napadnutému rozsudku krajského súdu sťažovateľ nevyčerpal právny prostriedok, ktorý mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

36. V tejto súvislosti Ústavný súd uviedol, že najvyšší súd v uznesení sp.zn. 7Cdo 109/2018 z 27. mája 2020 dospel k záveru, že „žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zák. o PZP splnila, nebola preto povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zák. o PZP.“ Najvyšší súd pri svojom rozhodovaní vychádzal nielen z rozsudku najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo 145/2017 z 22. novembra 2018, ale aj z rozsudku najvyššieho súdu sp.zn. 1Cdo 212/2017 z 26. februára 2019, v ktorého bode 23 konštatoval: „Pre zákon č. 381/2001 Z.z. ako pre špeciálny právny predpis upravujúci určitú oblasť poistenia vo vzťahu k Občianskemu zákonníku platí, že jeho ustanovenia majú prednosť pred ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Túto prirodzenú právnu zákonitosť zaviedol zákonodarca v ustanovení § 1 ods. 2. Pravidlo, aby zákon stanovil inak, nemožno chápať doslovne požiadavkou, aby bol Občiansky zákonník aplikovaný na všetky prípady, kedy zákon č. 381/2001 Z.z. výslovne jeho aplikáciu nespochybňuje. Znamená to, že v prípadoch, keď zákon č. 381/2001 Z.z. určuje rozsah práv a povinností odlišne od Občianskeho zákonníka, je namieste vylúčené použitie zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka, avšak tam, kde zákon neustanovuje žiadnu odlišnosť od Občianskeho zákonníka, nie je dôvod neaplikovať Občiansky zákonník. K rovnakým záverom dospela aj právna teória (porovnaj Petruľák M.; Šulíková M.: Poistné zmluvy, I. vydanie, Praha, C. H. Beck, 2012, s. 265, 375).“

37. Nad rámec uvedeného Ústavný súd dal do pozornosti sťažovateľa, že jeho argumentácia o svojvoľnosti a zjavnom neodôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu vo vzťahu k § 11 ods. 6 a 8 zák. o PZP v nadväznosti na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka nie je spôsobilá spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov napadnutého rozsudku krajského súdu, preto pokiaľ by aj sťažovateľ uvedený právny prostriedok, ktorý mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, vyčerpал, ústavný súd by jeho ústavnú sťažnosť odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

38. V nadväznosti na všetky uvedené skutočnosti odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

39. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%, keďže bol v odvolacom konaní plne úspešný (neúspešný bol opätovne len v časti príslušenstva pohľadávky). O výške náhrady trov odvolacieho konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

40. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák.č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).